(S)

(ENTRUM SOUČASNÉ)RAMATIKY
(ENTRE FOR (ONTEMPORARY)RAMA

homepage – logo letí a logo csd

- LETÍ - prolink na stávající stránky
- CSD – prolink na nové stránky

CSD

Homepage

En a Cz vlaječka
Facebook, Twitter

- Aktuality
- Program
- Centrum současné dramatiky
- Inscenace
- Rezidence
- Klub s vášní pro nové hry
- Pro autory
- Fotogalerie
- Tiskové materiály
- Ke stažení
- Partneři
- Kontakt
- Blog???

Aktuality

zkrácené verze článků na homepage – možnost rozkliknout

Program

- datum – hodina - autor – název – místo – komentář (premiéra, demiéra atd.)
  - autor – proklik na medailonek
  - název – proklik na anotaci v inscenacích
  - místo – proklik na adresu nebo stránky divadla

Centrum současné dramatiky

- statický text
- programy/projekty
- inscenace – proklik na inscenace
  - Rezidence – proklik na Rezidence
  - Klub s vášní pro nové hry – proklik na Klub s vášní pro nové hry
  - Semináře, workshopy
  - Culture

S vášní pro nové hry. (DIVADLO-LETI.CZ)

CENTRUM SOUČASNÉ DRAMATIKY

projekt Divadla Letí, Institutu umění – Divadelního ústavu a Divadla Na zábradlí
pod záštitou Václava Havla, za podpory: hl. m. Prahy, Ministerstva kultury ČR a dalších institucí

DIVADLO LETÍ

Divadlo Letí vzniklo v září 2005 jako občanské sdružení absolventů Katedry loutkového a alternativního divadla DAMU. Jeho cílem bylo uvádět a propagovat současnou dramatickou tvorbu, zejména pak tu evropskou. Všechny hry uvádí Letí v českých a světových premiérách, a tak aktivně podporuje vznik a rozvoj současného dramatu a zpřístupňuje ho nejširšímu publiku. Právě současné hry jsou podstatnou součástí živého umění, která aktuálně reflektuje potřeby svých diváků. V současné době je Divadlo Letí otevřená platforma, která volně spojuje umělce s „vášní pro nové hry".
Od svého vzniku uvedlo více než 30 her současných autorů (M. Ravenhill, J. Penhall, M. von Mayenburg, D. Gieselmann, F. Richter, O. Muchina, V. Klimáček, D. Wright, M. O´Rowe, R. Adamová, B. Vaculová a další).

CENTRUM SOUČASNÉ DRAMATIKY (CSD)

Centrum současné dramatiky je víceletý projekt Divadla Letí, s jehož přípravou Letí započalo v lednu 2010 a slavnostně jej zahájí v září 2010. Jde o vědecko-umělecký projekt, který je garantem rozvoje původní české drama-tické tvorby, ale i vzájemné spolupráce s dalšími státy EU tak, aby byla zajištěna cirkulace současných evropských her, a tudíž i mezikulturní dialog. Výhledově CSD počítá i se spoluprací s tzv. třetími zeměmi (mimo EU).

CSD je projekt v kontextu České republiky ojedinělý, nicméně v evropském kontextu obvyklý. Jako referenční instituci je možno uvést například londýnský Royal Court Theatre. Posláním CSD je zajišťování uměleckých rezidencí pro české i zahraniční dramatiky, iniciování vzniku českých inscenací současných her, pořádání festivalové přehlídky inscenací současných her z ČR i zahraničí a teoretická odborná reflexe. Cílem CSD je v neposlední řadě propagovat současnou dramatiku mezi veřejností jako podstatnou část živého umění, která reflektuje současnou společnost, a vytvořit podmínky pro české dramatiky srovnatelné s rozvinutými systémy podpory v jiných zemích.

Hlavní realizátor projektu

Divadlo Letí

Partneři projektu

Institut umění – Divadelní ústav
Institut umění – Divadelní ústav je státní příspěvkovou organizací zřízenou Ministerstvem kultury České republiky. V roce 2007 došlo v souvislosti s rozšířením jeho činnosti ke změně názvu na Institut umění – Divadelní ústav (IDU). Hlavním posláním IDU je poskytovat české a zahraniční veřejnosti komplexní služby z oblasti divadla a dílčí služby z dalších oblastí umění (hudba, literatura, tanec, vizuální umění). IDU shromažďuje, zpracovává a zpřístupňuje předměty sbírkového charakteru, vztahující se k oblasti divadla, věnuje se vědeckému výzkumu, iniciuje a podílí se na mezinárodních projektech a vydává odbornou literaturu. (www.idu.cz)

Divadlo Na zábradlí
Divadlo Na zábradlí vzniklo v roce 1958 a od šedesátých let patřilo mezi nejprogresivnější scény českého divadla. Působil v něm dramatik Václav Havel, i slavní čeští režiséři všech generací (E. Schorm, J. Grossman, P. Lébl). V současné době se divadlo profiluje jako scéna českých a světových premiér a stále patří mezi přední pražská divadla (oceněno jako „divadlo roku 1993, 1997 a 2004"). (www.nazabradli.cz)

Další partneři:
Národní divadlo Praha, Švandovo divadlo, HaDivadlo Brno

Projekt je realizován pod záštitou Václava Havla.
Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR. Dále ho podpořilo Hlavní město Praha dvouletým grantem ve výši 800.000,- Kč ročně a Městské části Praha 1 a Praha 5.
www.divadlo-leti.cz/csd

DRAMATURGICKÁ RADA CSD

Projekt řídí Dramaturgická rada, která sestává ze zástupců zúčastněných institutcí a nezávislých odborníků.

V současné době působí rada ve složení:
Martina Schlegelová, předsedkyně DR CSD, umělecká šéfka Divadla Letí
Martina Černá, tajemník DR CSD, Oddělení mezinárodní spolupráce a vnějších vztahů, Institut umění – Divadelní ústav

Václav Cejpek, prorektor JAMU
Kamila Černá, vedoucí edičního oddělení, Institut umění – Divadelní ústav
Radka Denemarková, spisovatelka
Michal Dočekal, umělecký šéf činohry ND Praha
Jan Hančil, děkan DAMU
Josef Chuchma, MF Dnes
Dušan D. Pařízek, intendant Pražského komorního divadla
Michael W. Pospíšil, ředitel Českých center
Ivana Slámová, dramaturgyně Divadla Na zábradlí
Marie Špalová, dramaturgyně Divadla Letí

PLÁNOVANÉ PROJEKTOVÉ LINIE

Divadelní inscenace: produkované jak Divadlem Letí, tak v koprodukci s dalšími českými divadly.

Další formy prezentace současné dramatiky: scénické skicy z cyklu 8@8, scénická čtení atd.

Klub s vášní pro nové hry: přehlídka nejzajímavějších českých inscenací současných her, konfrontovaných s tématicky volenými hostujícími představeními ze zahraničí. Pro přehlídku byla ustavena zvláštní Festivalová rada Centra současné dramatiky, která bude každoročně udělovat cenu za nejlepší počin v oblasti inscenování současné dramatiky.

Autorské rezidence: v prvním roce pouze pro české a slovenské dramatiky, posléze výměnné mezinárodní rezidence.

Odborná reflexe: ve spolupráci s vysokými školami a zahraničními institucemi.

Výchovně-vzdělávací programy pro veřejnost: workshopy tvůrčího psaní, rozhovory s publikem, veřejné zkoušky, titulkovaná představení současných her pro cizince trvale žijící v Praze atd.

ROZHOVOR S MARTINOU SCHLEGELOVOU, UMĚLECKOU ŠÉFKOU DIVADLA LETÍ

Proč Divadlo Letí přichází s projektem Centra současné dramatiky (CSD)?
MS: V České republice neexistuje profesionální zázemí, které by talentovaným dramatikům umožnilo rozvíjet jejich schopnosti. O ekonomických aspektech není třeba mluvit – v českém divadle neexistuje pozice rezidentního autora, ani tvůrčí stipendia (jedinou výjimku snad tvoří Nadace Český literární fond). Některá česká divadla se snaží uvádět nové české hry, ale většinou po jedné či dvou sezónách od svého záměru upouštějí, protože v běžném divadelním provozu není možné nastavit takové podmínky, jaké by pro vývoj nových her byly zapotřebí (workshopy s herci, stálá spolupráce autora s dramaturgií atd.)

Čili je to všechno jen otázka financování?
MS: Nejde jen o ekonomické aspekty, ale i o malou informovanost odborné, ale zejména laické veřejnosti. V evropském kontextu se o nových českých hrách ví jen velmi málo (a nejde o srovnání s takovými dramatickými „velmocemi" jako je Velká Británie či Německo, ale například i o balkánské či rumunské autory – kterým kulturní politika těchto států umožňuje širokou prezentaci, což se zpětně odráží v počtu her, jež jsou uváděny v zahraničí). A v neposlední řadě jde o domácí publikum, které „své" současné autory vůbec nezná a tudíž ani neví, co od nich očekávat. Toto je propastný rozdíl například ve srovnání se situací ve Velké Británii, kde divadla záměrně uvádějí klasické hry v přepracování současných britských dramatiků, neboť právě jejich jména přitáhnou zájem publika.

Co přesně by měl projekt CSD přinést?
MS: Chtěli bychom v Praze postupně vytvořit prestižní centrum současného divadelního umění, které se zapojí do již existujících evropských sítí a bude aktivně reprezentovat významnou část naší živé kultury – současné drama. To znamená, že budeme podporovat domácí autory – aby mohli psát v kontaktu s divadelníky, formou skutečných rezidencí. Problémem českých textů je totiž často jejich nehotovost – autor odevzdá jakousi první verzi a už na ní dál nepracuje, nebo jen velmi omezeně – nemá čas chodit na zkoušky, dramaturg v divadle má zase mezi jinými povinnostmi minimum času mu text připomínkovat. Většina her jde pak na jeviště nehotová a působí to zbytečně tak, že domácí autoři nejsou schopní napsat kvalitní hru na evropské úrovni.
Chceme samozřejmě také pokračovat ve vyhledávání nejlepších zahraničních novinek a iniciovat jejich inscenace v českých divadlech, hledat specifický inscenační výraz pro současné texty a v neposlední řadě propagovat současnou dramatiku mezi veřejností, vytvářet publikum „s vášní pro nové hry".

Neměl by takový projekt realizovat někdo jiný, např. nějaká státní instituce?
MS: Ano, to měl. V podstatě naší občanskou iniciativou suplujeme chybějící státní kulturní politiku v této oblasti. Divadlo Letí se o propagaci současné dramatiky snaží už pět let, myslím, že na poměry malého nezávislého divadla docela úspěšně, ale i tak jsme v rámci bilancování naší „první pětiletky" dospěli k závěru, že je třeba učinit tento zásadní krok, spojit se s dalšími partnery, institucemi, které mají k současné dramatice blízko, a začít soustředěně spolupracovat, sdílet informace, propojovat různé zdroje financování. Jinak bychom jen zestárli, unavili se a nic by se nezměnilo...

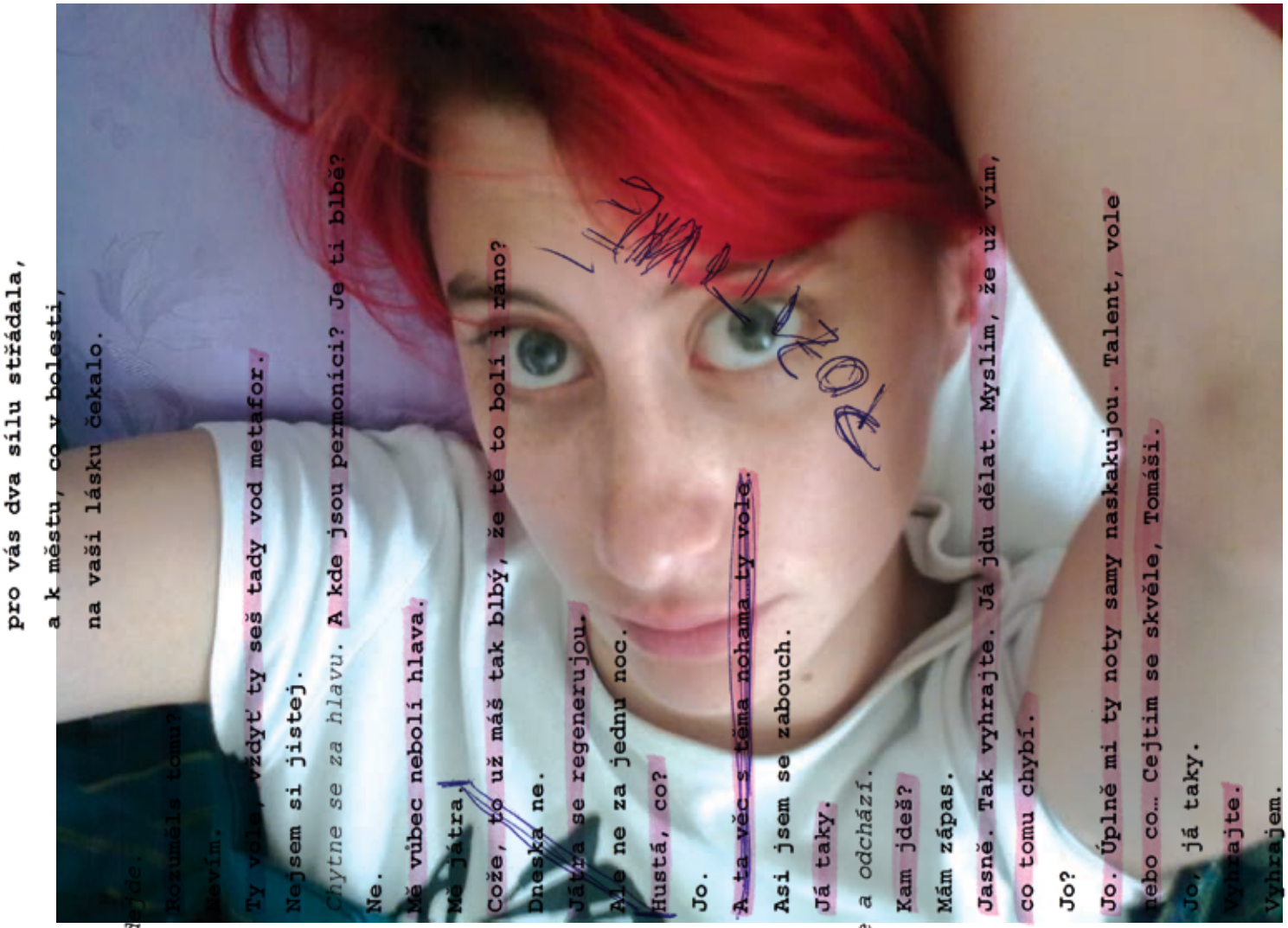

LETÍ NA LETIŠTI

PILOTNÍ PROJEKT CENTRA SOUČASNÉ DRAMATIKY

5 evropských autorů, 5 krátkých her, jedno místo a jedno téma – letiště
slavnostní otevření Centra současné dramatiky
špičkoví umělci spojí své síly v unikátním projektu

Inscenace složená z krátkých her s tématem „letiště", které přímo pro tento projekt napsali přední dramatici z různých evropských zemí Joe Penhall (Velká Británie), Falk Richter (Německo), David Gieselmann (Německo), Viliam Klimáček (Slovensko) a David Drábek (Česká republika). Slavnostní premiéra inscenace proběhne přímo na Letišti Praha za účasti autorů a významných hostů. Inscenace bude poté uváděna pod názvem **Nebe nepřijímá – Letí na letišti** v Divadle Na zábradlí jako součást kmenového repertoáru.
Tématem pilotního projektu Centra současné dramatiky je rychlé životní tempo dnešní Evropy a letiště jako konkrétní symbol tohoto životního stylu. Letiště je symbolem moderní společnosti, jejího tempa, její komunikace. Je to místo setkávání kultur i jednotlivců, ale i neuralgický bod současné společnosti, místo, které symbolizuje rychlost, flexibilita, ale také ztráta identity, místo mimo čas a prostor.

světová premiéra
21. září 2010 na Letišti Praha (Terminál 2) za účasti autorů

premiéra
24. a 28. září 2010 v Divadle Na zábradlí pod názvem **Nebe nepřijímá – Letí na letišti**

Partneři projektu: Letiště Praha, Institut umění – Divadelní ústav

Slavnostní premiéra inscenace proběhne v rámci Showcase českého divadla, který pro zahraniční producenty pořádá Divadelní ústav.
Projektem Letí na letišti bude symbolicky otevřeno Centrum současné dramatiky v Praze, které bude i v budoucnosti podporovat cirkulaci současných her a spolupráci autorů a divadel z různých evropských zemí.

LETÍ NA LETIŠTI

světová premiéra
21. září 2010 na Letišti Praha za účasti autorů
24. a 28. září 2010 v Divadle Na zábradlí

(JOE PENHALL) BUSINESS CLASS

Překlad Dana Hábová
Scéna Petr B. Novák
Kostýmy Jana Špalová
Hudba Jiří Kučerovský
Režie Martina Schlegelová

Letět první třídou by mělo být komfortní, pohodlné, příjemný zážitek... Hezké letušky, jídlo a nápoje all inclusive, anatomicky tvarované podhlavníky. A spolucestující...na úrovni. Popravdě nečekáte zásadní témata - jen takovou zdvořilou konverzaci. Cože? Byl Ježíš reinkarnace Buddhy? A Mohamed? Aha, vy jste věřící? A v co vlastně věříte? A co jste proboha tak dlouho dělal na té toaletě?

Joe Penhall se narodil v roce 1967 v Londýně. Patří k nejpopulárnějším současným mladým anglickým dramatikům. Je nositelem mnoha divadelních ocenění, včetně Ceny Laurence Oliviera za hru Blue/Orange, příběh černého schizofrenika a dvou psychiatrů, odehrávající se v ústavu pro duševně choré. Psychická choroba se v dílech Joe Penhalla objevuje častěji, připomeňme jen jeho asi nejúspěšnější hru, Slyšet hlasy (Some Voices). Penhall často spolupracuje s divadlem Royal Court, kde měla premiéru i později zfilmovaná hra Slyšet hlasy (Some Voices).

(FALK RICHTER) ELECTRONIC LOVE

Překlad Martin Schwarz
Dramaturgie Marie Špalová
Scéna Petr B. Novák
Kostýmy Vladimíra Fomínová
Hudba Ivan Acher
Režie David Czesany
Hrají Ondřej Veselý, Natálie Řehořová, Natália Drabiščáková, Richard Fiala, Zdena Hadrbolcová, Ladislav Hampl, Igor Chmela, Tomáš Kobr, Ivan Lupták, Leoš Noha, Jiří Ornest, Gabriela Pyšná, Pavlína Štorková

Joy je naprosto spolehlivá a flexibilní pracovní síla v letištním fast foodu. Jenže zrovna dneska je v totálním stresu, na pokladně se porouchal scanner a ve frontě čeká dvacet panicky hektických manažerů na zaplacení svého sendviče. A mezi nimi je Tom. Flexibilita a spolehlivost jsou také jeho hlavní předností. Jenže zrovna dnes zapomněl PIN ke svému iPhonu. Má v něm všechny informace, data, kontakty, čísla, kódy. Bez něj ani neví, v jakém městě to vlastně je, odkud přiletěl a kam naopak odletět teprve má. Je v takovém světě vůbec místo na lásku? Snad aspoň na tu elektronickou...

Falk Richter se narodil v roce 1969 v Hamburku, kde vystudoval divadelní režii. V současnosti je rezidentním autorem a reži-sérem berlínské Schaubühne. Jako činoherní a operní režisér dále působí a působil např. v Schauspielhaus Hamburg, Bayerische Staatsoper, Burgtheater Wien, Toneelgroep Amsterdam, Seven Stages Atlanta a Schauspielhaus Zürich. Mezi jeho nejznámější hry patří titul Bůh je DJ (Gott ist ein DJ, 1998) uvedený asi v 50 inscenacích po celém světě, Nothing hurts (2000) nebo čtyřdílný cyklus politického divadla Systém (Das System) uváděný od roku 2004 v Schaubühne.

(VILIAM KLIMÁČEK) JÁ V PRAZE, JÁTRA V LONDÝNĚ

Dramaturgie Marie Špalová
Scéna Petr B. Novák
Kostýmy Marián Amsler
Hudba Norbi Kovács
Režie Marián Amsler
Hrají Natália Drabiščáková, Ivan Lupták, Tomáš Kobr

Let 215 z Londýna Stanstedu. Můj let. Proseděla jsem ho na toaletě. Zpočátku stewardi klepali, pak jim došlo, že toaleta je dneska jediné místo, kde člověk může být skutečně sám. Rozjímat se dá už jenom v kabinkách. Žena v nesnázích chce být neviděna, žena v nesnázích pokaždé letí sama. Do řeči se s ní dá jen pohyblivý pás na zavazadla a světelná tabule. Tak nezapomeň spláchnout, abys nebyla podezřelá. Když šumí vodopád, je vše, jak má být.

Viliam Klimáček se narodil v roce 1958 v Trenčíně. Po vystudování Lékařské fakulty UK pracoval jako chirurg a anesteziolog, ale po devíti letech zanechal lékařské praxe a věnuje se pouze divadlu. Žije v Bratislavě. Je šestinásobným držitelem prestižní ceny Alfréda Radoka za nejlepší českou a slovenskou hru.

(DAVID GIESELMANN) HALÓ, WHAT?

Překlad Martina Černá
Dramaturgie Lucie Ferenzová
Scéna Petr B. Novák
Kostýmy Vladimíra Fomínová
Hudba Ivan Acher
Režie Thomas Zielinski
Hrají Igor Chmela, Ladislav Hampl, Leoš Noha, Gabriela Pyšná

Let z Bruselu do Kodaně. Už ho několikrát hlásili, ale já teď trochu pochybuju, jestli jsem se nezbláznil: Kde to jsme? Dívám se z okénka letadla. Nevím, kde jsme, ale vím, že tohle není Kodaň. Budovu letiště v Kodani znám a tady ji nevidím. Asi nás poslali jinudy. Unesli nás. Podvedli nás. Ať už se děje, co se děje, jedno je jasný: Nejsme v Kodani. Kde to jsem? Evropská gangsterka pro čtyři hráče, kterým jde o kufr peněz z Bruselu, ve změti jazyků nikdo nikomu nerozumí, letištní chaos vládne a všichni u sebe mají zbraně.

David Gieselmann se narodil v roce 1972 v Kölnu, studoval scénické psaní na umělecké škole Hochschule der Künste v Berlíně a inscenoval své první vlastní hry v Theaterszene Berlin. V roce 1999 byl pozván na International Residency of Playwrights a Week of New German Playwrights v londýnském Royal Court Theatre. Zde také byla v roce 2000 ve světové premiéře uvedena jeho hra Pan Kolpert, která se dále inscenovala nejen na řadě německých scén, ale i ve Skandinávii, Itálii, Řecku, Polsku, České republice, Austrálii, USA ad.

(DAVID DRÁBEK) CHMÝŘÍ

Dramaturgie Lucie Ferenzová, Ivana Slámová
Scéna Petr B. Novák
Kostýmy Jana Špalová
Hudba Jiří Kučerovský
Režie Martina Schlegelová
Hrají Pavlína Štorková, Jiří Ornest, Richard Fiala, Zdena Hadrbolcová

V doupátku ve větvích, v zámotku kdesi v koruně stromu nebo uvnitř vosího hnízda. Kdo ví? Tam někde se potkali. Dívka s havraními vlasy, které má místy slepené zaschlou krví, zavalitý muž s titěrnými křidélky a polonahý mladík. Žena za pultíkem jim nabízí pitíčka. Její vzhled je podobný hmyzímu. Někomu z rodu lišajů. Bekyně mniška. Je jejich průvodcem, naučí je totiž létat.

David Drábek, dramatik, režisér a umělecký šéf Klicperova divadla Hradec Králové je absolventem Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, obor filmová a divadelní věda. V roce 1995 obdržel Cenu Nadace Alfréda Radoka za nejlepší hru roku za text Jana z parku a v roce 2003 totéž ocenění za text Akvabely, jenž získal později titul Česká hra roku 2005. Ve stejném roce vydalo nakladatelství Větrné mlýny sborník sedmi jeho her. Jeho hra Náměstí bratří Mašínů získala druhé místo v dramatické soutěži Cen Alfréda Radoka 2007 a posléze se stala Českou hrou roku 2009. Jako autor, režisér a dramaturg spolupracoval s Divadlem na Vinohradech, Divadlem Petra Bezruče v Ostravě a pražským divadlem Minor.

Projekt Letí na letišti vznikl za podpory Hlavního města Prahy, Ministerstva kultury ČR, Městské části Praha 1, Nadace Český literární fond, Institutu umění – Divadelního ústavu, Divadla Na zábradlí, Letiště Praha.

(WWW.DIVADLO-LETI.CZ/CSD)

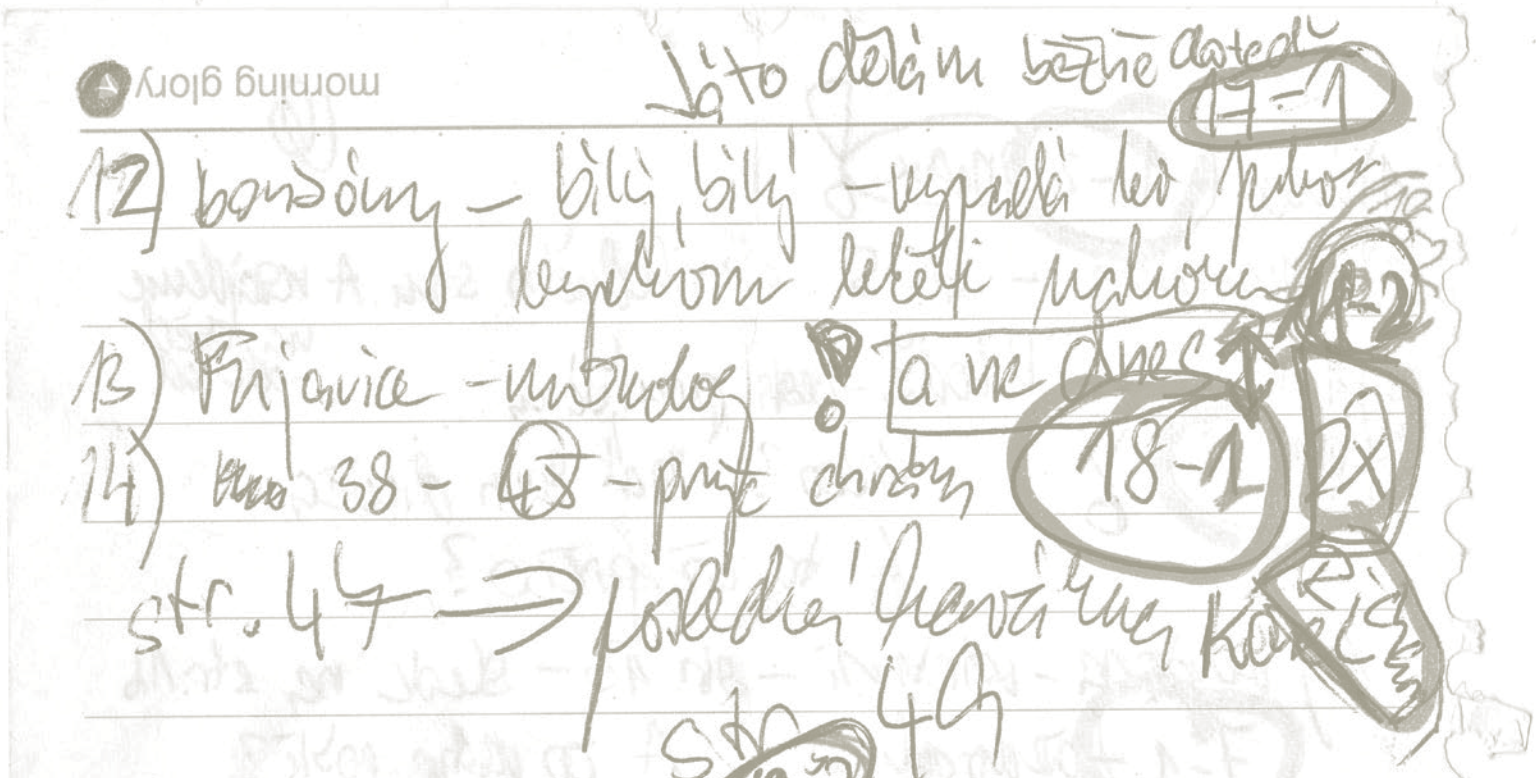

(S)

(ENTRUM SOUČASNÉ)RAMATIKY
(ENTRE FOR (ONTEMPORARY)RAMA

REZIDENČNÍ PROGRAM CENTRA SOUČASNÉ DRAMATIKY

Rezidenční program je jednou z hlavních programových linií Centra současné dramatiky (dále jen CSD). Jedná se o program v kontextu českého divadla ojedinělý, který je však srovnatelný s běžnou praxí v zahraničí (např. rezidenční programy v Německu nebo v divadle Royal Court Theatre ve Velké Británii).

Rezidenční program CSD v sezóně 2010/2011

je otevřen pouze pro české a slovenské autory (v dalších ročnících pak postupně pro autory z dalších evropských zemí). V sezóně 2010/2011 se do rezidenčního programu CSD zapojilo HaDivadlo Brno, Divadlo Na zábradlí v koprodukci s Divadlem Letí, Divadlo Letí v rámci projektu Švandova divadla Hyde Park.

5. září 2010 proběhla uzávěrka přihlášek, na jejichž základě vybere Dramaturgická rada CSD 3 rezidenty. Těm bude poskytnuto zázemí tak, aby mohli po max. jednu sezónu v úzké spolupráci s příslušným divadlem vyvíjet text. Nedílnou součástí rezidence bude konzultace vznikajícího textu s uměleckým týmem daného divadla, spolupráce s dramaturgií, workshopy s herci atd. Autoři vybraní do rezidenčního programu získají stipendium. Výsledky rezidenčních pobytů budou prezentovány ve dvou formách. Po skončení rezidentního programu v dané sezóně budou prezentovány všechny tři texty formou scénických skic, po kterých bude následovat odborná i veřejná diskuse. Druhou fází prezentace budou inscenace vybraných her.

Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR. Dále ho podpořilo Hlavní město Praha dvouletým grantem ve výši 800.000,- Kč ročně.